

[Undervisningsministeren.]

lovforslaget hviler, og man har vist stor interesse for at sørge for, at der nu virkelig kan planlægges på længere sigt.

Jeg lægger megen vægt på, at vi kan nå til enighed om det foreliggende lovforslag om universitetet i Odense, og jeg kan ikke se, at det skulle være umuligt, når vi holder os for øje, hvilke enorme udbygningsmuligheder der findes inden for hele denne vigtige sektor.

Helga Pedersen: På dette sene tidspunkt af, om jeg så må sige formiddagen, har jeg kun en enkelt bemærkning at gøre, idet jeg takker den højtærede minister for bemærkningerne til den del af indlæggene, der kom fra min side. Jeg havde måske ventet mig en lidt grundigere uddybning af problemet vedrørende Sønderjylland, men jeg mærkede mig med stor interesse udtalelsen om, at den højtærede minister vurderer mulighederne for et humanistisk fakultet i Sydjylland derhen, at et sådant fakultet meget snart ville kunne opbygges.

Jeg mærkede mig naturligvis også, at den højtærede minister sagde, at det var planlægningen i Sydjylland, han herved havde i tankerne, og at han dermed ikke havde bundet sig til noget som helst vedrørende planlægningen i Sønderjylland. Det, jeg gerne ville have frem, var vurderingen af, hvordan man alt andet lige ville se på det, når nationale og kulturelle hensyn toges i betragtning, men jeg erklærer mig tilfreds med den foreløbige udtalelse og er enig i, at vi hermed har fået et godt grundlag at arbejde på i det udvalg, der bliver nedsat.

Gottschalck-Hansen: Jeg personlig sætter så uhyre stor pris på den højtærede minister, at det næsten generer mit sind at skulle være lidt drilsk. Men når ministeren taler om, at vi skal dele ansvaret, så vil jeg gerne sige, at hver gang noget går godt, og det er en succes, og det hele former sig, som man gerne vil, så er det denne eminent dygtige regering, der i kraft af sin vitalitet og dygtighed og alt, hvad den evner og formår, kan fremvise resultaterne, men er der et eller andet, man må erkende — og det har den højtærede minister jo gjort — ikke er så godt, så er ansvaret kollektivt.

Jeg vil også gerne med en drilsk bemærkning til den højtærede minister, som ikke mener, det er en naturlig konsekvens af den nye skolelov, at der skulle bruges flere lærere end efter den daværende lov, sige, at hvis det er tilfældet, har jeg jo ret i, at det var et trist resultat, at man lavede en lov, der fordrede et større antal lærere, når man var i en situation, hvor lærerkræfter var en mangelvare.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne også være venlig over for den højtærede minister og fremhæve, at jeg deler fuldt og helt den opfattelse, at vi skal tilstræbe hele universiteter. Det er klart. Men en begyndelse skal jo etableres. Vi skal jo i gang, og hvis man startede med et enkelt fakultet, således som det fra konservativ side er foreslået, i Sønderjylland, var bolden givet op. Jeg pegede på et humanistisk fakultet. Det behøvede i og for sig ikke være dette fagområde, det kunne man lade planlægningsudvalget komme med forslag om, men man kunne starte med et enkelt fakultet.

Jeg er meget glad ved og taknemlig for det positive svar, jeg fik af den højtærede minister på det spørgsmål, jeg på mit partis vegne stillede med hensyn til Sønderjylland. Når den højtærede minister siger, at der er intet i vejen for at påbegynde et humanistisk fakultet i Sønderjylland meget snart, vil jeg takke for dette. Det er absolut noget meget værdifuldt i debatten i dag. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om jeg må forstå dette tilsagn derhen, at vi i det udvalg, der nu bliver nedsat, altså ikke afventende et planlægningsudvalgs fremtidige arbejde, men i det udvalg, der bliver nedsat til behandling af lovforslaget om et universitet i Odense, må arbejde videre med dette spørgsmål? Hvis den højtærede minister vil give dette tilsagn, vil det blive modtaget med megen glæde og taknemlighed ikke alene i mit parti, men, er jeg overbevist om, i det ganske land.

Undervisningsministeren (Helveg Petersen): Ja, det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen og jeg plejer jo at have det meget rart sammen, og den lille ordveksling, vi har her, skal ikke afbryde det gode forhold.

Hvad angår det 8. skoleår og alt dette, der er foregået i tiden efter skolelovens